

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

A Clemente XI. Ad Benedictum XIII.

Luxemburgi, MDCCXLI.

72. De salute gregis &c. Concessio Indulgentiarum pro recitantibus
Coronam S. Brigittæ, & declaratio, quod Superiores, & Religiosi Ordinis S.
Brigittæ dumtaxat facultatem habeant hujusmodi Coronas ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74859](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74859)

ANNO
1714.

præminentia, & dignitatis existant, seu alias specificâ, & individuâ mentione, & expressione digni illis non conferentur, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causæque, propter quas præfentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & iustificatæ non fuerint, aut ex aliâ qualibet, etiam quantumvis juridicâ, & privilegiatâ causâ, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu, notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas apertionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato, quempiam in iudicio, vel extra illud uti, seu se iuvare ullo modo posse, sed ipsas præfentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac quibuscumque juris, seu facti defectibus, qui adversus illas à seculari potissimum potestate, seu prædicto asseritæ Monarchiæ Siculæ Tribunali ad effectum impediendi, seu retardandi earum executionem, quovis modo, seu ex quâvis causâ opponi, seu objici possent, minimè refragantibus, suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere: Easque propterea omnibus, & singulis per eandem facultatem potestatem, sive per idem asseritum Tribunal quomodolibet allatis, seu afferendis impedimentis penitus, & omninò rejectis, ac nequaquam attentis, ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac dictæ S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & præfate Sedis Nuncios, aliove quoslibet quâcumque præminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublatâ eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & autoritate iudicari, & definiri debet; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quâvis autoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio
Contrario-
rum.

§. II. Non obstantibus præmissis, & quatenus opus sit, Nostrâ & Cancellariæ Apostolicæ Regulâ de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus; nec non quorumcumque Ordinum, Congregationum, Institutum, & Societatum, etiam Jesu, & quorumvis Monasteriorum, Conventuum, Ecclesiarum, Locorum Piorum, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, ac præscriptionibus, quantumcumque longissimis, & immemorabilibus: Privilegiis quoque, Indulgiis, & Literis Apostolicis, Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, etiam Jesu, ac Monasteriis, Conventibus, Ecclesiis, & Locis Piis prædictis, illorumque respectivè Superioribus, aliisve quibuslibet personis, etiam quantumvis sublimibus, & specialissimâ mentione dignis, à Sede prædictâ ex quâcumque causâ, etiam per viam contractus, & remunerationis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis: aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, &

aliis decretis, etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus, seu ad quarum cumque personarum etiam Imperiali, Regali, aliave quilibet mundanâ, vel Ecclesiasticâ Dignitate fulgentium instantiam, aut earum contemplationem, seu alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, ac quantumcumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis, etiam continentibus, quod excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Privilegiis, & Indulgiis hujusmodi mentionem. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specificâ, expressâ, & individuâ, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & formâ in illis traditâ observatâ, exprimerentur, & inferrentur, presentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, & derogatum esse volumus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 12. Ut autem eadem præfentes Literæ ad omnium notitiam facilis deveniant, volumus illas, seu earum exempla ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, ac Basilicæ Principis Apostolorum, nec non Cancellariæ Apostolicæ, Curiaque Generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari; sicque publicatas, & affixas, omnes, & singulos, quos ille concernunt, perinde arcere, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent: Utque ipsarum Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in iudicio, quàm extra illud, ubique adhibeatur, quæ eisdem presentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VII. Septembris MDCCXIV. Pontificatus nostri Anno XI.

F. Oliverius.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo septingentesimo decimo quarto, Indictione septima: die vero vigesima prima Novembris Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, D. N. D. Clementis Divina Providentia Papæ XI. Anno decimo quarto supradictæ Literæ Apostolicæ affixæ & publicatæ fuerunt ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, Curiaque Generalis in Monte Citatorio, in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Josephum Baziale Apostolicum Curforem.

Antonius Placentinus Mag. Curf.

C O N C E S S I O

LXXII.

Indulgentiarum pro recitantibus Coronam S. Birgittæ, & declaratio, quod Superiores, & Religiosi Ordinis S. Birgittæ dumtaxat facultatem habeant ejusmodi Coronas benedicendi.

C L E M E N S P A P A X I .

Ad perpetuam rei memoriam.

DE salute gregis Dominici Divina dispositione Nobis commissi sollicitè cogitantes Christi-

Affixio præ-
fentium in
Urbe vim
habeat per-
sonalis inti-
mationis.Fides haben-
da transum-
ptis.

Publicatio

hocies Spiritualibus muneribus adjuvare non cessamus, ut eorum devotio ad omnipotentis Dei cultum in dies magis augeatur. Cum itaque, sicut dilectus Filius, modernus Procurator Generalis Ordinis Fratrum S. Birgittæ Nobis nuper exponi fecit, dilecti filii Fratres dicti Ordinis Coronas, quas vocant, ejusdem S. Birgittæ, jampridem Fidelibus dispensare consueverint; dictus verò Procurator Generalis ejusmodi Coronas Indulgentiis ad Spiritualem Fidelium consolationem, & animarum salutem à Nobis decorari plurimum desideret; Nos piis ipsius Procuratoris Generalis votis hac in re favorabiliter annuere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum presentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejusdem nomine Nobis nuper hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Indulgentiis & Sacris Reliquiis præpositorum consilio omnes, & singulas Indulgentias eidem Coronis quomodolibet concessas (salvis tamen iis ejusmodi Coronis à fel. rec. Leone Papa Decimo Prædecessore nostro per quosdam suas desuper sub plumbo 6. Idus Julii 1515. expeditas literas concessis) harum serie, revocantes, omnibus, & singulis utriusque sexus Christianis Fidelibus, qui quotidie per integrum annum prædictam Coronam, dummodo sit saltem quinque decadem, recitaverint. & subinde verè penitentes, & confessi, ac facta Communione refecti pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione piis ad Deum precibus effuderint plenariam semel in anno, die per unumquemque ex eis eligenda, omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem quam etiam animabus Christianis Fidelibus; quæ Deo in charitate conjuncta ab hac luce migraverint, per modum suffragii applicare possint, misericorditer in Domino concedimus, & largimur.

§. 2. Præterea declaramus, quod Superiores dumtaxat Monasteriorum, seu Religiosi prædicti Ordinis, qui ab illis ad id specialiter deputati fuerint Coronas hujusmodi benedicendi facultatem habeant. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valitatis. Volumus autem ut prædictæ Coronæ nemini possint vendi, nec commodari, & si secus fiat, Indulgentia prædicta cesserit, nulliusque sit roboris, vel momenti. Utque eorundem presentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo persona in Ecclesiastica dignitate constituta munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis presentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 22. Septembris MDCCXIV. Pontificatus nostri anno decimoquarto.

F. Oliverius.

DECLARATIO

Super omnimodâ, & in inviolabili observantiâ Ecclesiastici Interdicti, cui Civitates, & Dioceses Catanensis, & Agrigentina subjectæ reperiuntur, cum refectione quarumcumque excusationum ab ejusdem Interdicti Transgressoribus allatarum, ac additione aliarum pœnarum in eos, ultra illas, quas ex præscripto Sacrorum Canonum jam incurretunt.

C L E M E N S P A P A X I .

Ad futuram rei memoriam.

Ubi alias ad multiplices, & sanè gravissimas, quas Sancta Dei Ecclesia in Regno Siciliae, per inauditum, ac penè incredibilem Sæcularis potestatis abusum tamdiu sustinuit, & adhuc sustinet, calamitates, insignem illam, ac verè atrocem accessisse novimus injuriam, quâ non minus sacrilegè quàm crudeliter erepto eidem Ecclesiæ unico illo, ac tristi solatio, quod miseris omnibus ipsa infelicitas reliquum facit, mala scilicet sua publicis mœstitiis significationibus deplorandi; suas ipsa lachrymas sistere jussa fuit luctumque illum abjicere, quo prius, januis Templorum clausis, Sacrorum solemnibus intermissis, Sacerdotibus ejus gementibus, Virginibus ejus squallidis, dolores suos longè lateque aperiens, à fidelibus quidem filiis amaritudinis suæ levamen, à Rebellibus verò irrogatarum sibi contumeliarum pœnas deposcere cœperat; Ubi alias (iterum repetimus) maximâ cum animi nostri molestiâ intelleximus tam multos, etiam ex charioribus Ecclesiæ filiis, ignavâ, ac dampnabili illarum pœnarum formidine perculsos, quas eis minabantur illi, qui corpus quidem occidunt, animam autem non possunt occidere, ad ea miserè progressos fuisse ut exutâ Ecclesiasticis Decretis debitâ obedientiâ, indictum jussu nostro in Catanensi, & Agrigentina Civitatibus, ac Diocesis Sacrorum justitiam turpiter violaverint: illisque interrogantibus, qui captivos eos duxerunt, verba cautionum, ea ipsi, quæ in salicibus suspenderant, organa ad lætitiâ revocare, & hymnum cantare de canticis Sion minime erubuerint; Ubi hæc (ut aiebamus) jampridem inauditum, nullam profectò ærumnâ hac iniquiorem, asperiores nullam Ecclesiæ ipsi miseriam evenire potuisse, aut unquam posse credidimus. Nostris propterea auribus continenter obstrepere videbantur tristes illius voces: Quis mihi hoc tribuat, ut plorans plorem in nocte? Quis mihi det, ut plangam paululum dolorem meum?

§. 1. Ita planè credidimus, Sed citò nimis Nos falli cognovimus; ubi scilicet omnibus antea in præfato Regno Siciliae illatis Ecclesiæ vulneribus graviores aliam, & planè acerbiores plagam ejusdem Ecclesiæ pectori subinde inflictam fuisse percepimus ab ipsismet ejus filiis, ingratis filiis, filiis desertoribus, qui adversus Matrem suam pugnantes, nec solum ipsi illius mandatis parere detrectantes; verum & alios ad paris inobedienciæ crimen incitantes, os Domini non interrogarunt, sed habentes fiduciam in umbrâ Egypti, docuerunt, quæ non oportet, ut excularent excusationes in peccatis; si siquidem aquam turbidam, non de fontibus Salvatoris sed de Babylonis fluminibus hausam, incautis propinantes: hoc est; falsas non minus quàm perniciosas doctrinas in eorum patrocinium, qui metu malorum sibi à Sæculari potestate denunciatorum Ecclesiasticum Interdictum in memoratis Civitatibus, ac Diocesis appositum minime servassent, abs-

Exordium ab inobservantia Interdicti Civitatibus, & Diocesis Catanensi, & Agrigentina appositæ, deplorata mali gravitate.

Malitiam eorum perstringit, qui falsis doctrinis ad violationem Interdicti alios induxerunt.

que